

A Pécsi Ítéltábla Pécsett, a 2017. évi október hó 27. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta az alábbi

### **ítéletet:**

A másodfokú bíróság a kábítószer-kereskedelem büntette miatt **vádlott** ellen indított büntetőügyben a Zalaegerszegi Törvényszék 3.B.23/2016/8. számú ítéletét az alábbiak szerint változtatja meg:

- a vádlott büntetését 2 (kettő) év szabadságvesztésre és 2 (kettő) év közügyektől eltiltásra enyhíti;
- az eljárás során felmerült bűnügyi költségből a vádlott helyesen 596.057 (ötszázkilencvenhatezer-ötvenhét) forintot köteles megfizetni az államnak, míg a fennmaradó 373.760 (háromszázhetvenháromezer-hétszázhatvan) forint bűnügyi költséget az állam viseli.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

### **Indokolás**

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a vádlott és védője enyhítés érdekében jelentett be fellebbezést.

A Pécsi Fellebbviteli Főügyészség az átiratában, illetőleg a nyilvános ülésen jelen lévő képviselője útján a tényállás kisebb mértékű helyesbítése és kiegészítése mellett az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyására tett indítványt. A védő a nyilvános ülésen a bejelentett jogorvoslati kérelmével azonos tartalommal szólalt fel.

A másodfokú bíróság a jogorvoslatokkal megtámadott határozatot - a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (továbbiakban: Be.) 348.§ (1) bekezdése értelmében - az azt megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül.

Ennek során az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást - figyelemmel a Be.352.§ (1) bekezdés a) pontjában írtakra - az iratok tartalma és ténybeli következtetés alapján az alábbiakkal egészítette ki, illetve helyesbítette:

- a vádlottól lefoglalt 56 tő növényegyed a jelentős mennyiség alsó határának 56%-a;
- az 56 tő növényegyed szárított nettó összömege helyesen 1134,79 gramm;
- a lefoglalt egyéb növényi levélzet és ágvégződés nettó összömege helyesen 215,36 gramm, amelynek hatóanyag-mennyisége 23,62 gramm;

A vádlottól lefoglalt növényi anyagok és a vádlott által értékesített kábítószer hatóanyag-tartalma együttesen 26,26 gramm, amely a csekély mennyiséget - 6 gramm - meghaladja, de a jelentős mennyiség alsó határát - 120 gramm - nem éri el, annak 21,88%-a.

- A vádlott által eladásra termesztett, illetve tartott, valamint értékesített kábítószer a csekély mennyiséget meghaladta, a jelentős mennyiség alsó határát azonban nem érte el, annak 77,88%-a.

-----

Az ekként kiegészített, illetve helyesbített tényállás most már mentes a Be.351.§ (2) bekezdésében felsorolt megalapozatlansági hibáktól és hiányosságoktól; az kellő mértékben felderített, hiánytalan, iratellenes megállapítást vagy téves ténybeli következtetést nem tartalmaz.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a perrendi szabályok betartásával, a szükséges körben folytatta le. Ennek során megvizsgálta és értékelte azokat a bizonyítékokat, amelyek alapján a vád tárgyává tett eseményekre vonatkozó bizonyító tények megnyugtató módon megállapíthatóak voltak. Ítéletének indokolásában a bizonyítékok részletes áttekintésével adott számot értékelő tevékenységéről.

A múltbeli történések hiteles, valóságnak megfelelő rekonstruálását alapvetően megkönnyítette a vádlott tettenérése, az a körülmény, hogy a ...., ..... szám alatti és a ....., ..... .. szám alatti ingatlanban a nyomozó hatóság 56 fő kender (kannabisz) növényt foglalt le.

Előállítását követően a vádlott feltáró jellegű beismerő vallomást tett arra vonatkozóan is, hogy az általa megtermesztett kannabiszt **tanú1**nek és **tanú2**nek értékesítette.

A jogorvoslattal nem támadott tények túlnyomó részének megállapítása a rendelkezésre álló bizonyítékok egyező adatain alapul, míg a le nem foglalt és a vádlott által értékesített kábítószer mennyiségére vonatkozó ténymegállapítás a rendelkezésre álló bizonyítékoknak okszerű, a logika szabályainak is megfelelő mérlegelése alapján került megállapításra.

A vádlott beismerő vallomásán túlmenően a lefoglalások ténye, a vásárlóként kihallgatott személyek terhelő vallomásai, valamint a híváslisták adatai alapján nem férhetett kétség tehát ahhoz, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás a történeti valóságot tartalmazza.

A tényállás kiegészítésére és helyesbítésére - amint arra a fellebbviteli főügyészség már az ítéletében is utalt - azért volt szükség, mert az elsőfokú bíróság a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (továbbiakban: Btk.) értelmező rendelkezéseiben foglaltak ellenére a lefoglalt 56 fő növényegyed mennyiségét vegyészszakértői vélemény és nem a növényegyedek száma alapján állapította meg.

A Btk.461.§ (1) bekezdés c) pontja szerint a Btk.176-180.§ alkalmazásában a kábítószer csekély mennyiségű, ha tetrahydro-kannabinol (THC) esetén a tiszta és savformában együttesen jelen lévő THC-tartalom (totál-THC) a 6 gramm mennyiséget meghaladja. A 461.§ (2) bekezdése értelmében a 176-180.§ alkalmazásában a kábítószer csekély mennyiségű, ha kannabisz növény esetén a növényegyedek száma legfeljebb öt. A (3) bekezdés a) pontja alapján jelentős mennyiségű, ha az adott kábítószerre meghatározott csekély mennyiség felső határának hússzoros mértékét meghaladja (100 fő).

A Btk.461.§-ának fentiekben hivatkozott rendelkezései tehát megfelelő eligazítást nyújtanak a bűncselekmény minősítését meghatározó *csekély*, illetve *jelentős* mennyiség meghatározásához lefoglalt és értékesített növényi anyagok, valamint a növényegyedek együttes megléte esetén is. Az irányadó ítélkezési gyakorlat szerint ilyen esetekben külön-külön meg kell határozni a tiszta hatóanyag-tartalom, illetve a növényegyedek száma alapján azt, hogy az irányadó mennyiség hány százalékát teszik ki, majd a különböző módon kiszámított százalékos értékeket összegezni kell.

Erre figyelemmel a másodfokú bíróság a tényállás kiegészítése körében rögzítette a vádlottól a házkutatás során lefoglalt kannabinoid-tartalmú növényi anyagok és a vádlott által értékesített kábítószer tiszta hatóanyag-tartalmát.

A Btk.461.§ (2) bekezdésében és a (3) bekezdés a) pontjában írtaknak megfelelően helyesbítette, hogy a lefoglalt 56 tő növényegyed a csekély mennyiséget meghaladja, a jelentős mennyiséget azonban nem éri el, annak 56%-a.

Az irányadó ítélkezési gyakorlatnak megfelelően a másodfokú bíróság külön-külön meghatározta a vádlott által eladásra termesztett, illetve tartott, valamint értékesített mennyiséget majd ezen adatokat összegezve kiegészítette a tényállást azzal, hogy a vádlott által eladásra termesztett, illetve tartott, valamint értékesített kábítószer a csekély mennyiséget meghaladta, a jelentős mennyiség alsó határát azonban nem érte el, annak 77,88%-a.

Az elsőfokú bíróság fentiek szerint kiegészített és helyesbített tényállása megalapozott, az tehát - figyelemmel a Be.352.§ (2) bekezdésében foglaltakra - irányadó volt a másodfokú eljárásban is.

-----

E tényállásból az elsőfokú bíróság helyesen következtetett a vádlott büntetőjogi felelősségére.

A cselekmény minősítése is a büntető anyagi jogszabályoknak megfelelően történt. Az elsőfokú bíróság azon tévedése ugyanis, hogy a megtermelt kannabisz növények mennyiségét a Btk.461.§ (2) bekezdésében, illetőleg (3) bekezdésének a) pontjában foglalt egyértelmű és kötelező rendelkezések ellenére vegyészszakértői vélemény alapján állapította meg, a cselekmény minősítését nem érintette, ugyanis az irányadó tényállásban írt kábítószer-mennyiség a minősítés szempontjából releváns értékhatáron belül maradt.

A büntetés kiszabásánál irányadó körülményeket az elsőfokú bíróság helyesen és hiánytalanul tárta fel, azokat azonban nem tényleges súlyuknak és jelentőségüknek megfelelően értékelte.

A vádlott büntetlen előéletű, melynek nyomatéka negyvennégy esztendő életkora miatt fokozott. Beismerő vallomása részben tényfeltáró is volt, a nyomozó hatóság által nem ismert terhelő adatok előadásával tette lehetővé cselekményének vád szerinti minősítését. Ezt ugyancsak nagy nyomatékka kellett a javára értékelni, éppen úgy, mint az elkövetés tárgyának élettani jellemzőit, az általa termesztett, illetve értékesített kábítószer kisebb toxikus hatását.

Az enyhítő körülmények nagyobb számára és nyomatékára figyelemmel a másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú bíróság indokolatlanul súlyos büntetést szabott ki. Ezért annak tartamát 2 év szabadságvesztésre, illetve ezzel arányosan a közügyektől eltiltás mértékét is 2 évre enyhítette.

Következésképpen az enyhítést célzó fellebbezések eredményre vezettek.

Nem talált ugyanakkor a másodfokú bíróság a Btk.38.§ (3) bekezdésének alkalmazásához szükséges különös méltánylást érdemlő indokot, ezért a védő erre vonatkozó indítványát nem látta megalapozottnak.

Amint arra fentebb már utalás történt, a vádlottól lefoglalt 56 tő növényegyed tekintetében szükségtelen volt a vegyészszakértői vélemény beszerzése. A Be.338.§ (2) bekezdése szerint a vádlottat nem lehet kötelezni annak a bűnügyi költségnek a megfizetésére, amely szükségtelenül merült fel.

Erre tekintettel a másodfokú bíróság megállapította, hogy a költségjegyzék 4. tételszáma alatt feljegyzett szakértői díjból a vádlott 500.000 forintot köteles megfizetni, míg a fennmaradó 373.760 forint bűnügyi költséget a Be.339.§ (1) bekezdése alapján az állam viseli.

Ennyiben a másodfokú bíróság - a Be.372.§ (1) bekezdése alapján - az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta.

Az egyéb rendelkezések törvényesek voltak, ezért azokat a Be.371.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

P é c s, 2017. október 27.

Dr. Krémer László s.k. a tanács elnöke, Dr. Bencze Beáta s.k. előadó bíró,  
Dr. Hudvágner András s.k. bíró

A Zalaegerszegi Törvényszék 3.B.23/2016/8. számú ítélete a Pécsi Ítéltábla Bf.II.15/2017/3. számú ítélete folytán - az abban írt változtatásokkal - a 2017. évi október hó 27. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

. Krémer László s.k.  
a tanács elnöke